

עפ"ת 12916/03/15 - יחיה דבאח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 12916-03-15 דבאח נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט אמיר טובי
המערער	יחיה דבאח
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

בפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופט א' קאופמן) מיום 19.1.2015.

בכתב האישום שהונח בפני בית משפט קמא נאמר כי ביום 11.4.2014 נהג המערער רכב פרטי בעודו פסול מלנהוג בהתאם להחלטת בית משפט השלום לתעבורה מרכז. אותה פסילה עמדה על תקופה של 9 חודשים בניכוי פסילה מנהלית, כאשר במהלך ששת החודשים האחרונים לפסילה, יוכל המערער לנהוג על רכב מעל 12 טון בלבד. המערער הפקיד את רישיונו ביום 15.8.2013 ונהג, כאמור בעוד הפסילה בתוקף. בגין מעשים אלה יוחסו למערער שתי עבירות - נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

ביום 13.5.2014 הורשע המערער על סמך הודייתו בביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

בטרם גזר את עונשו, היפנה בית משפט קמא את המערער לממונה על עבודות שירות לצורך קבלת חוות דעת בעניינו.

בגזר הדין, דחה בית משפט קמא את הסברו של המערער כי מדובר בטעות. נאמר כי מי שנפסל מקבלת או החזקת רישיון נהיגה, אינו רשאי לחזור ולאחוז בהגה עד שלא חידש את רישיונו לאחר תום תקופת הפסילה. הקלת ראש בעבירה זו תשמוט את הבסיס תחת עונשי הפסילה. עוד הוסיף בית משפט קמא כי אינו רואה הבדל בין נהיגה בסמוך לסיום תקופת הפסילה לבין נהיגה בכל חלק אחר שלה שכן אדם אינו יכול לעשות דין לעצמו ולהחליט כי מאחר ותקופת הפסילה מתקרבת לסיומה הוא רשאי להתעלם הימנה. עוד נקבע כי ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג זה, נעה הענישה הראויה במתחם שבין מאסר מותנה למאסר בפועל לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות לצד פסילת רישיון הנהיגה לתקופה משמעותית. בית משפט קמא ציין כי לקולא הביא בחשבון את העובדה שלעבירה בה הורשע המערער לא נלוותה עבירה נוספת ואין לחובתו עבירה דומה. לחומרא יש להביא בחשבון כי ניתן אמון במערער יותר מאשר באחרים כאשר הסכימה המאשימה לסיוג הפסילה ובית המשפט אישר הסדר זה על מנת לאפשר למערער לנהוג

ברכב המשמש אותו לפרנסתו.

בסיכומו של דבר, הטיל בית משפט השלום על המערער 35 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעתו של הממונה, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי שלא יעבור בפרק זמן זה עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בלא רישיון נהיגה תקף. בנוסף, פסל בית המשפט את המערער מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים והשית פסילה על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של שנתיים ובלבד שלא יעבור בתקופה זו העבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה. בית המשפט חייב את המערער לחתום על התחייבות כספית ע"ס 4,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע.

הערעור מתייחס לחומרת העונש. לטענת המערער שגה בית משפט קמא כאשר הטיל עליו פסילה לתקופה כה ארוכה לצד עונשים חמורים הכוללים בין היתר מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. עוד נטען כי גזר הדין ניתן על סמך טיעונים שאינם מפורטים ולא ממצים לגבי מצבם הבריאותי של מי מבני משפחתו של המערער. המערער הוסיף כי בית משפט קמא שגה שעה שלא קבע באופן מדויק ומפורט את מתחם הענישה והסתפק במתחם כללי. בכל מקרה, המתחם הראוי במקרים כגון דא, כאשר מדובר בהרשעה ראשונה נע בין הטלת מאסר מותנה לפסילה בת שלושה עד ששה חודשים ולא כפי שהוטל על ידי בית משפט קמא.

המשיבה בקשה לדחות את הערעור תוך שציינה כי אין כל עילה להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא.

לאחר שבחנתי את נימוקי הערעור ואת גזר דינו של בית משפט קמא לא מצאתי כל מקום לקבל את הערעור או להתערב בדרך אחרת בגזר הדין.

ראשית, מדובר בעבירה חמורה המבטאת זלזול בסדרי שלטון ומשפט וטומנת בחובה סיכון לביטחון הציבור העושה שימוש בכביש. מכאן שבית המשפט נדרש להתייחס לעבירה זו במלוא כובד הראש.

בע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** (8.5.2007) נקבע:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 אופיר נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 קרקי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 מואסי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 25.9.06). על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

לגבי הענישה המרתיעה המתחייבת מחומרת העבירה בה עסקינן עמד בית המשפט לא אחת.

ברע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל** (26.5.2005) נאמר:

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט. עניינו של המבקש חמור פי כמה, נוכח העובדה שנהיגתו במצב של פסילת רשיונו נעשתה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רשיון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור".

שנית, למערער ניתנה בעבר הזדמנות ובית המשפט התחשב בנסיבותיו המיוחדות שעה שניאות לסייג את הפסילה ולאפשר נהיגתו ברכב לצרכי פרנסתו. למרבה הצער, לא השכיל המערער לנצל ההזדמנות שניתנה בידו ושב לאחוז בהגה בזמן הפסילה.

שלישית, ולא פחות חשוב מכך, העונש שהוטל על המערער אינו חורג מהענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים. כלל ידוע הוא שערכאת הערעור לא תתערב בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם סטתה הערכאה הדיונית באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות או כאשר מדובר בטעות של ממש שנפלה בגזר דינו של בית משפט קמא (ראו לדוגמא: ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3.7.2006) וע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.2008)). בע"פ 2848/14 **סיגר נ' מדינת ישראל** (12.11.2014) חזר כב' השופט ג'ובארן על הדברים בקבעו כי:

"מעטים הם המקרים בהם תבחר ערכאת הערעור להתערב בגזר הדין שנקבע על ידי הערכאה הדיונית. רק אם "הערכאה הדיונית נכשלה בטעות או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות" לא יהיה מנוס, אלא לתקן את המעוות".

בענייננו, לא מצאתי כאמור כי העונשים שהוטלו על המערער חורגים מרמת הענישה הנהוגה או כי הם מחייבים או מצדיקים התערבות ערכאת הערעור. לא מצאתי גם כי יש בנסיבותיו האישיות כדי להוביל להקלה או התחשבות נוספת.

אשר על כן אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ח אדר תשע"ה, 19 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

